

PETROENI HÖLVIVANPLÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:	
1 évre	40 lei
6 évre	230 lei
1 évre	70 lei

Társadalmi és szépirodalmi hetilap
Megjelenik minden szombaton

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIV.:
Strada Cimitirului (Temeleu-u. G.)

Kivándorlók

szomoru tömegei mennek el naponként a tengerek hajóin. Apró egzisztenciák és szegény robotló munkástevékeny könnyes szeme intget vissza a hazai partok felé, ahonnan fájdalom szívvél váltak el talán mindörökre...

Amerika az arany himnű távol, jó valútájával és demokráciájával felszívja magába az európai nincstelen, éhes dolgozókat. Kanada, vagy Mexikó örök vad völgyeiben helyezik el itteni ezeket a szerencsétlen páriákat, hogy a természet sivatari vidékeiből igazi Amerikát vázsoljanak.

Mert Amerika sem fenéki tejfel. Bent a ragyogó, fényes felhőkarcolók közt már nincsen többé szükség európai emberre. Ott már minden hely tele van a benszülöttek nagy tömegével és akik jönnek, hogy új világot jeljenek, ezek már csak a „vadnyugati” kiellen, természetlen vidéket foglalhatják el örök lakóhelyül.

Amerika már megszabta, hogy hány ember teheti a partjára lábát. Az európai ember csak mint rabslóga lehet a vadnyugati „polgárai” között, mert Amerika ezeket akarja kihasználni, hogy velük az ősmertelen tájakat széppé varázsolja. Persze, a vén Európát tiltkozik ez ellen. Kézféll lábál rugnak, kapálóznak a kapitalista államok, hogy tiltakozzanak az „embertelennek” ellen, de ugyanakkor elfelejtik a valós megakadályozni a kivándorlást, hogy demokratikus munkástevékenységekkel és munkásjóléti intézményekkel a kivándorló tömegekkel itthon kedveltségek meg az életet.

Abból az alkalomból írjuk ezeket a sorokat, hogy a loneai kincstári bányáknál lévő és minden percen kenyér nélkül maradt munkásság nagy tömegben kivándorolni készül. Az államot mennek el ezek a munkások, amelyek pedig kötelessége volna minden kivándorlást megakadályozni.

A szegény munkás nem tudja mi vár rá a messze végteleben. Nem akarja elhagyni, hogy neki ott, mint „kellemetlen idegennek”, csúszsban lesz olyan jó dolga, hogy becsületesen éljen. De persze akkor már késő minden. Nem lehet többé visszacsúszni a végtelen utat.

IRODALOM.

Ligeti Ernő: **Én jöt akartam.** versek 1924.

Egy találatban és kiállításban gazdag könyv hagyta el legutóbb a saját, Ligeti Ernő, „Én jöt akartam” cími verses kötetét.

A sors kézenrészese folytán Ligeti Ernő erdélyi író lett. A régi Magyarország földmívelő, csúszsban mindössze egy könyve jelent meg ezelőtt 10 esztendővel, magasan egy tavasz között” címmel. Ligeti Ernő akkor kritikus Várdi Antal, az „ország világ” szerkesztője az író róla, hogy az akkor megjelent versei a pesti esztendő és a pesti lírájának a dalai, amelyben minden, pesten kezdő író beleszólt, de minden író később megzavarta művészetének szükséges találat és elindul rajta a végteleben felé.

Várdi Antalnak igaz volt, ha végig nézzük Ligeti Ernő haborus versét, jobbanmondva a habóru alatt írt verseket, egy könyv megállapítást, hogy Ligeti ényeg levezető a pesti levegőből és hatalmas vágtatás, eleeseb tollát és gondolkodását, hosszú röpívben tart az Univerzum művésze lett.

Az ember Ligetiből író lett és az író Ligetiből gondolkodó. Hus és vér, amelynek egyforma szoros kapcsolata van az élettel. Ez az élet pedig a versekkel külön kór. Ott maga verseiben úgy jelenik önmagát, mint akinek élete szerzetlen rendeltetést azért, hogy éljen:

Nekem nem fáj a tél, tavasz
nekem nem árt a nyár...

Az államnak kötelessége gondoskodni arról, hogy kivándorlók ne legyenek a népei között. Ezek mind keserű szívvel mennek el és csak ott küldenek abba a hazába, amelyben aszultó életek. Jó munkakörmak. Becsületes megélh-

tést. Emberi szabadságot és jogot a dolgozó népnek. Akkor senkinek fog kívánczolni a boldogságból a bizonytalanság messzi világába.

Molnár Sándor.

Terente Petroşeniben! Egy állítólagos Terentét maimoló, levelet írt Deák rendőrségi felügyelőnek. — 200 ezer leit kér tőle.

(Petroşeni, aug. 21.) Ismeretes dolog az újság-olvasó előtt, hogy nálunk az utóbbi időben igen elszaporodtak az úgynevezett rablóbetétekről. Ezek a közepkori módszerrel dolgozó emberek azért befizelk magukat valamelyik vidék hegyei vagy mocsarai közé, ahonnan aztán igen bájos éket a hatóságoknak kézkeríteni. A népi ismeret őket rejtékhelyek, de babonásan nem árulák el őket semmi pénzért sem. Ezeket a betéteket aztán legvonal veszi körül és csatlakoztat rettegétté teszik nevüket minden előtt.

Az ilyen bandavezéreknek akadnak azok utánaírói is és az ismert bandavezérek névvel próbálnak szerencsét.

Ehez hasonló dolog történt az elmúlt héten Petroşeniben is, ahol — mint ismeretes — Deák rendőrségi felügyelő az úgynevezett „vezető” rablóbandákat foglósítva össze. Vagy csak költő, vagy chez hasonló egyike az elmúlt héten levelet írt Deák felügyelőnek, amelyben az írás felszólítja, hogy

pénteken éjjel 200 ezer lejtel jelenjen meg a „Petroşeni” tiszti Kaszinó ablaka alatt. Az érdekes lete egybeként így hangzik:

Deák rendőrfelügyelő ur!

Felszólítom Önt, aki a vármegye rablót őrszefogdosója, hogy péntek éjjel 10 órakor jelenjen meg 200 ezer lejtel a Nagykaszinó kertjében a Kaszinó ablaka alatt, egyedül, minden felismerés nélkül. Egyben felhívom, hogy ne csináljon fölból zavart, mert amennyiben megkísérli, fel fogom robbantani vagy az én módszerem szerint el fogom tüntetni.

Terente

A hatóság azt hiszi, hogy azoknak a rablóknek egyike irt, akik ezelőtt két évvel a petroşeniben hegyekben megijesztettek.

A nyomozást bevezették.

A szásvároló ref. Kun-költégium fő-gimnáziuma, az erdélyi magyar-nyelv és több százada visszatérő, nagyvilági kultúrátétele az 1924/25 tanévben megnyitja kapuit a tanulmányi újjáébredés. A felvételle való jelenléteket augusztusban és szeptember elsőfelében fogadtatnak el; a beíratások 1924 szeptember 15-20 napján lesznek. Iskolai díjak az egyházi Főhatóság egyetemes intézkedési szerint. Jó tanulók részére nagyszámú ingyenes és nagy kedvezményű belvárosi lakást a rendelőközség, Erdélyi Költőknek részlete. „Tájakörutató” kiadvány is igazgató (Oráste-Szászváros, Hunedoara-Hunyadmegye)

Hangverseny.

Évezretek és művészeti hangversenyt rendezett az elmúlt vasárnap az „Apollo” térbenben Lapesu ur és felesége Teianu asszony, a bulvárszeli kór. Operaház művésztárogat. A műsor gazdag számból különösen tetszett a *Román Ária*, amelynek sorait és zenéjét Brădicănuş Andellá, Monja és mások szerezték. Műsor szerepelt még Schubert, Loeve, Thomas, Dima stb. legjobb szerzeményei.

Teianu asszony mesterségesen csiszolt és bámulatos hangjával igazi operai estét élveztet velünk. Lapesu ur pedig iskolázott hanggal és elősorgu művészetet gazdagította ismeretelnek a Román művészetet illetőleg.

A költő külön egyéni életét és ezt az életet veli papírra, a mindennapi éssé. Valami gondolatzeru pillanatokban éli le világát és egész élete, abban talál el, hogy szépeket gondol. Ez a Ligeti Ernő élete is. Erdélyi ironok mondják el: O Magyar Író. Erdélyi verseknek hívják a verseit, de ezek a versek, túlmérek az országhatárokon. Nincs benne külön erdélyi specialitás, hanem emberi élet. Ezt pedig minden nyelvén és léteiségnek megtudják érteni. Ez benne az univerzális érték. Ez mindenesetre többet jelent mindennél. Főleg az erdélyi irodalom díszekednek vele mert gazdagabb lett kulturájában, mert megengedett, hogy itt termelődjenek értékek a Ligeti Ernő gondolatai.

Az erdélyi kritika hallgat a könyvről. Nálunk ez volt mindenkor a szerencsétlen. Ha értéket bukkanak fel, ez későn vetik észre. Ez volt a tragédiája mindig Erdélynek. Most is. *Ez az a tragédiája azonban Ligeti Ernő is hozzájárul, mert ő mint a Keleti Újság irodalmi kritikus, szintén hallgatott hangja, hogy hevesen a megjelent könyvek emlékeztet nélkül az olvasó lapjában. Egy megjelent könyvet pedig bön elhallgatni a kritikának. Ugyanígy bön hónapokig megemlékezni nélkül hagyni is.*

Az „Én jöt akartam” Szatmáron jelenik meg elsőrang kiállításban. A lapidészektől Sándor Sándor írt eleméről. A bekötési táblákért Kerekes Ernő érdemel díszeset.

Molnár Sándor.

(Petroşeni, 924)

A „Zsilvölgyi Napló” panaszkönyve.

Tiszteelt Szakszaksztól!

Alórlott panasszal fordultok a t. Szerkesztő úrhoz miszerint kérem a nagy nyilvánosság előtt megemlíteni, hogy egy bányamester ur mire képes. Az eset a következő: 3-án, vasárnap délutános szolgálatom voltam este tízig, 9 óra 45 perckor azonban beállított Csiller József bányamester ur, nem akarom azt mondani, hogy illas állapotban, és erőnek erejével be akart menni a telefonközpontba. Én a nagyműhelynél min kapus vagyok államiakra és a főmérnök úrtól szigorú parancsom van, hogy senki sem szabad a műhely udvarára beengedni. Én a parancsra eleget tettem, a bányamester urat sem engedtem az udvarra, mert vasárnap munkaszünet volt, azonnal napközben sem szabad senkinek a telefonközpontba bemenni. Erre a bányamester ur előbb gombáskodott, majd pedig megfélemlített és a végén pontot ütött, Aztán pedig azzal távozott, hogy le van sajnálva a parancsod végre kérés. Én 60 éves ember lettem, akinek 30 éven keresztül önálló ipara volt, több munkással dolgoztam, ma pedig baktérkedem és ez a közönség, ha ma a parancsra eleget teszek.

Ísmeltve kérem a Szerkesztő urat.

Lupeni, 1924. augusztus hó.

Tisztelettel:

Barna János, porlós s. k.

244/1924. szám.

Jegyzőkönyv.

Felvérteti a Cassa Cercuului hivatalos irodahelyiségében jelen van: Demetrius Victor főnök és Csepnek Bernát alt főnök, majd Popovics Costa 244. szám alatt kitöltött jegyzőkönyvbe panaszoló Popovics Costa, szil. 1905-ből bányamunkás, ki a „Victoria” bányában dolgozik, hogy: Csiller József bányamester úgy sújtott hátulról ponton, hogy eszméletlen állapotban a csillére borultam, majd pedig mikor magamhoz tértem, tudtam meg, hogy velem mi történt. Hogy pontot kaptam azt tudtam, de hogy mi volt az oka, azt még ma sem tudom. A ponton után nagyon rosszul éreztem magamat és háza mentem. Másnap azonban testvéreim küldtem az üzemhez, hogy vegegy számomra beteg bárány, hogy mehessek az orvoshoz, a bányamester ur megtagadta, sőt követelte, hogy menjek hozzá. Én azonban mint beteg, előbb pihént orvoshoz mentem, bekelültem az orvosasság 100 lebe, majd pedig felmentem a rendőrségre, a bányamester ur megdöntött, kihajlított és megbüntetett 300 lei pénzbírsággal, majd pedig kötelezték, hogy az elvesztett munkáért 6 térítse meg, ezzel el-távoztam a rendőrségtől. Majd a hónap végén a 21. megdolgozott munkáért 33 munkásért egy-lete ki-fajdalomdíjként. Azóta már operálva is voltam, fűtem, de még az sem használ. Tanom vannak, akik tudják és látják, hogy az ütemet érdemtelenné kaptam.

Lupeni, 1924. augusztus 14.

Popovics Costa s. k.

Tanum nevei:

Grosu Piter s. k. Stalnae Joan s. k.
Demetrius Victor s. k. Csepnek Bernát s. k. Illus M. s. k.
Irodahely. főnök h. hivatalnok.

Igen tisztelt Főszaksztól!

Tudomásunkra jutott, hogy a Lupeni-i szerkesztő a nagyműhelyi kovácsai preszonnalja a folyó 10-én d. u. 2 órakor lezajlott eseményt hozza a nyilvánosságra.

Miután teljesen tisztában vagyunk a saját hatalmával és ismerjük annak nagy befolyását a közvéleményre, alufaktorok, mint az ési szemtanúk, ígygeztünk a meg-teremtés és valóságának megfelelően leírni, nekem lévés beállítás folyó 10-én képet nyújtunk az esetről. Gál berugott állapotban, élveze jelenléte munkában. Miután a munkabárány székén már be volt zárva, a portán, a rendezésbe híven, megtagadta annak kiadását, utasított Gál Gúnnál főművezetőhöz. A fő-művezető látván azt, hogy Gál részeg, egyszerűen és nézetünk szerinti helyesen, szintén megtagadta a bárcá kiadását, őt magát pedig hazaküldte. „Ál nem szart menni. Az ekkorban kifejtődött via folyamán neveztet nem használt épen illdom kiletekezt, majd annyira ragadtatta magát, hogy a főművezető arát ütötte. Az csak természetesen, hogy ezek után a főművezető a kezében baltával bevetkezett és Gál fejét könnyebb sérülést ejtett, ki az udvarra érkező rendőrt a kórházba vitt, ahonnan a bekeötözött után hazabocsájtották.

Megegyezünk még, Gál ma is áll állítja, annyira be volt rugva, hogy nem emlékszik mi történt. Fogadja nagyrabecsülésünk kifejezését.

Lupeni, 1924. augusztus 14.

Üdvözléssel:

Báthya József, Stálinescu, Sólban János,
Babics János, Sólban János.

Válaszul

„Több sportbarát” címmel lapunk legutóbbi számban megjelent levélre.

Tiszteelt Szerkesztő ur!

B. lapjánk 21-ik számában közölt „Nyitl levél”-re engedje meg – bár nem szoktam hirtelen polemikába bocsátkozni, hogy a következőkben válaszolhassak. A CAMP mind az évi programját megállapította a „Camp szerző” kiadásával egy oly programot készített elő amilyen kevés egyesületi rendelkezéssel az országban. Hosszas tárgyalások után sikerült az ország legnevesebb egyesületével írásbeli megállapodásra jutni a terminusok illetőleg. Így a következő konkrét lekeztéseket eszközölhet.

IV/5 CFR. Bucuresti IV/6 Remcomit Bucuresti IV/20 Zs. T. K. IV/21 Zs. S. E. IV/28 Berliner Sportveren helyette a Bucuresti Cab. ellen győztünk I csapat 3:0 IV/29, V/11 Chemnitz IV/4 revans mérkőzés 20 S. E. ellen, V/11 Chemnitz helyette Simeria ellen győz a csapat 3:1 V/25 Internationale Rejita, V/15 TAC V/11 Sárta CFR, V/18 CFR Bucuresti, V/15 ATE, V/20 Internationale Rejita, V/12 Simeria, V/13 T. C. V/20 HTV, V/10 Braşovia, V/10 Kintzi, V/19 Braşovia, V/13 Universitas.

Hogy ezen mérkőzések egy része nem került lejárásra, az nem rajunk múlik. A Bucuresti központ jussubán kiadott rendeletével, mely szerint a bajnokságok minden körletében június végéig lejátszandók, lehetetlennek tűnt az egyesületeknek a velünk végtelenesen megállapított „CAMP szerző” mérkőzéseinek lejátszása. A Campszerző kiadásával éppen az volt a célunk, hogy közönségünknek egy igazán szép sportprogramról gondoskodjunk, hiszen a szerző alapító lelei egy főponja volt, hogy a tavaszi forduló a Camp pályán kerüljön lejátszásra. A központ feljebb közölt intézkedéseinek folyamán volt, hogy a csapatok többnyire közvetlenül a mérkőzés előtti napokban lemondottak a mérkőzésekről. Az elmaradt nemzei közönségekkel nemcsak a mi közönségünk, hanem az azokat rendező Bucurestiek is elesetek.

Mindenkét dacára gondoskodás történt, hogy a csapat lehetően foglalkoztatva legyen. Az egész szezon folyamán csapat egy vasárnap nem játszott, már pedig a csapatoknak pihenésre feltétlen szükség van.

Csapatunk ebben a szezonban 19 mérkőzést játszott, ebből győzött 14 szer, eldöntetlen volt 3 mérkőzés és kétszer vesztett, golárnya 49:18.

A cikróknak Lupeni sportprogramjának a miénkkel való összehasonlításának csak annyiban térek ki, hogy ugyancsak egyesület, amelyik Lupeniben játszott, már előzőleg, de különösen a helyi napon kínálkozott 10000 Lei, majd pedig igényelt lerudulást 6000 Lei és teljes ellátásra. Első mérkőzését „csak” 15000 Leiért kéri. Ilyen összegért bármilyen nagyvívű labi csapat is szerethetünk. Már pedig ezen összeget oly sokan tartom, hogy annak legfeljebb csak a fele térülhet meg.

A labai sport visszafelbőrdéséről beszél a cikk írója, így csak egy sport analabba beszélhet, mert ha már az előbb említett statisztikán végig tekintünk, láthatjuk, hogy a legjobb egyesületekkel szemben is milyen kiváló eredményeket érünk el. A legyőzöttek között nem kisebb egyesületek szerepelnek, mint az aradi bajnok ATE. Bucuresti legjobb csapata CFR, a timioara-i Unirea stb.

A közönség egy részének távolmaradása annak tulajdonítható, hogy csupa gyenge csapat szerepel itt. Ann a cikróknak szímet a legnagyobb tájékoztatásnak is val. Míg ha egy ATE, TAC, Bucuresti CFR-nél is alig 8000 Lei volt a bevétele, az nem a csapatok gyengeségének tulajdonítható, hanem legfeljebb egyesek ánnamunkássága, melyt a CAM-é ellen folytatnak annak megalkulása óta.

Nem tudja megérteni a cikrór mind nincsenek altáitán. Könyleven vagy felhívti figyelmét arra, dacra hogy a tavalyi crosscontri bajnok csapataunk három emberrel, megmaradt altáitán minden egyes versenyen helyezve voltak, sőt Podversec, Racze, Sárdy, Hanzel, Kovácsics olyan előrehaladásról tettek tanúbizonyságot, amilyet – különösen Podversec és a veterán Stankovic – oly rövid idő alatt kevés altáit ér el.

A sport visszafelbőrdéséről beszél a cikrór akkor, amídon nemcsak az országban, de az ország határain kívül mindenki ismeri a CAMP nevet, mindenki csodálja azt a munkát, amit az egyesület a sport fejlesztése érdekében tett. Minden lab elismeréssel adózik az egyesületnek eddig kifejtett munkájáért, ami nekünk tökéletes elégtételt szolgál, a barokk évek elvárásai kidőn „sportbarát” lelei „hat meghurdoz egyénnel szemben.

Mindenkét dacára küzdőnk célunkot nem fogunk

elérni, iőrekdéni fogunk, hogy az ősi szezonban bajnok és barátságos mérkőzések lejátszásával alkalmat adjunk a közönségnek, hogy bebizonyíthassa a CAMP-on szemben ragaszkodását. Kárpoltoni fogjuk a hámban kívül tavaszi elmaradt egyes csapatok mérkőzéseit. De már e 1927-28 kezdődő nemzetközi tenis versenyvel, majd pedig a szeptember 7-én kezdődő nemzetközi atlétikai versenyekkel egyen aratálakban lesz közönségünknek része, amilyen nemcsak az országban, de a szomszédos államokban a háború utáni időben is kevés részét volt.

Abban a reményben, hogy b. lapjának legközelebbi számban ezen cikkemnek helyet adni szíveskedik, maradtam nagyrabecsülésre kifejezés mellett a CAMP „intézősége” nevében

Littz

Intez.

A magunk részéről csak annak a megállapításra szögeztük le, hogy tudunkkal a Camp vezetősége az idén teljesen megkezdte kötelességének. Hogy aztán a csapatok akikkel mérkőzést költ, nem jönek le, ezért ma a felelősség nem őket terheli. Egyébként a válasszal egyetértünk.

Román költők.*

Mikor eszembe jutsz...

(Emineacu.)

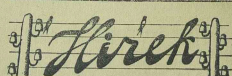
Mikor eszembe jutsz, mint egy tündér álom
Éjszák jéghegyei magam előtt látnak.
Csillag nem ragyog már fent a szürke égen,
Még a hold is évezet a távol ködében.
Hűlám által uszánk jégből szor hegyek,
Elláradt kismadár repül azok felett;
Nyugal fele szálltolt egy kis madárcsapat,
Hűtelen kis fészék azokkal haladt.
Fájdalom fogja el, busan néz utának
S kimerülve hall el – viszik a hullamok,
Ajtéla a mutalt egy rövidke percben. —

Egyre távolodunk mi is mind a ketten!
Érthetve halok, egyre halok, fagyok,
Mig rád örök reggel hajnalnyire ragyog!

Távol föld... (Emineacu.)

Távol földet itten, minden olyan bus, néma,
Borus életemre lá gondolatok néha.
Ugy tesztok, hogy magam is nyolcven évet éltm,
S hogy vén vagyok, mint a tél s te halott vagy régen.
Viszsaemlékezés fűző harmat eszippje
Kálhat az én fáradi szív kébelemre,
A szél útjával játszik ablakom.
En meg képeztelen bekezt szálát fonom,
S akkor, felfohamálom éntem elvonulva,
Kézed olyan hideg s szemed könnyökben usz.
Sohaj kél ajkaidon, szólni akarsz nekem
S állalógod nyakam karjaidal szápen,
En meg kébelembe szorítalak téged
S csókain egyesül két boldogiatlan el...
...Viszsaemlékezés hangja némúljon el!
Feledjek el mindent, amit birt a kebe,
Feledjek el azt is, mint csaltál te engem...
...Vén vagyok, mint a tél, s te meghaltál régen.

M. Eminescu a románság Petőfije. Legnagyobb és leg-szebben énekelő költő. Kötelességek ósmérlő!

Felől szerkesztő: Evjen Eugen.
Szerkesztő: Molnár Sándor.

Előfizetések és hirdetések el fogad:
Petrosanban: Gróf Vilmos hálapírásattal.

A Simeria (Pisk) petrosi-1 vasutvonat egyik személyovonának a 912-es számú személyo-eszja tele van polokával. Az eszegeztelen vasuti kocsiban az utazóközönség nem mer helyefoglalni, mert fél, hogy a polokasépekben keresztozt meg fogja kapni valamelyik ragályos betegségét. A simeriai állomásonk ur jobb volna, ha evvel törődne és ne szabná meg, hogy az emberek milyen lapot olvasassanak. Egyébként legközelebb írunk a simeriai állomás éntereméről is.

Fogorvos műterem, Sir. Regele Ferdinand szemben a görögkelti temetőmál. Nyitva reggel 8—12-g és délután 2-6-ig.

Consumul muncitorilor din Valea Jiului S. A. Petroșeni

FILIALE: VULCAN, ANINOASA, PETRILA

În Petroșeni: Str. Mihai Viteazul 11 și în Piață Str. Regele Ferdinand 17.

Face comerț de măcelărie, mezeluri, brutărie, coloniale, manufactură (textile), tutun, sare, săpun, cereale și de ori ce alte articole necesare gospodăriilor

Vinde la toată lumea, mai eftin ca ori unde!

TELEFON

BIROUL
CENTRAL
No. 66.

MAGAZIN
No. 65.

Zsilvölgyi Munkás Szövetkezet Részvényláráság Petroșeni

FIÓKOK: VULKÁN, ANINOSZA, PETRILA

Petroșeniben: Str. Mihai Viteazul 11 és Str. Regele Ferdinand 17, a Piacon.

Köt üzleteket nagyban és kicsinyben, u. m.: mézsárszék, felvágottak, pékség, fűszer és divatáru, textil, trafik, só, szappan, termény és minden más gazdasági cikkel ellát mindenkit olcsóbban, mint bárhol a világon.

Pontos kiszolgálás!

Fabrica de haine — Munkásruhagyár

FORTUNA

Cluj—Kolozsvár Str. Gh. Barițiu No. 12.

Arminiu Altmann

női divatruháza,

Arad

Piața Avram Iancu 20.

Tart állandóan raktáron finom francia és schweitz divatkelméket, angol férfi és női szöveteket.

Derby cipőgyár

(volt Hungária)

ajánlja dusan felszerelt cipő és mindenféle sportcikkek raktárát.

Olcsó árak! Szolid kiszolgálás!

THOMAS BINDER és FIAI
Sörgyára SIBIU.

Likör, szesz, sör és mindenféle italok állandóan raktáron kaphatók a zsilvölgyi lerakatoknál.

Petroșeni Lupeni
Str. Avram Stanca Str. Reg. Ferdinand
No. 20. Telefon 57 Fabián Márton

LÖWY SÁNDOR áruháza a férfiszabó szakmában Hunyadvármegye legnagyobb üzeme és legnagyobb szövetraktára **PETROȘENIBEN.**

Nagyérdemű vevőimnek vanszerencsém a közelgő őszi saisonra előrendelt **uriszabóságokat** ajánlani, ugyszintén dusan felszerelt szövetraktáromat is.

Készítek kiváló szakember vezetésével a legkényesebb igényeknek megfelelő mindenféle ruhadarabokat és pedig:

Iskolai ruhákat, egyenruhákat, raglánokat, vadászkabátokat, sportruhákat, lovaglónadrágokat stb.

Ugyszintén raktáron tartok mindezekből készen is, melyek a lehető legolcsóbb áron kerülnek eladásra.

Bárki kívánságára szabáscsom dusan felszerelt colectioval bárhová leküldöm rendelések fevételeére.

Klein József

Fűszer, termény és mindenféle szeszes italok eladása

Petroșeni

Bodega! Étterem!

A Zsilvölgyi butorgyár rt. irodáját és dusan felszerelt butorraktárát a Str. Reg. Ferd. 51 alá helyezte át.

Tipografia „JUL CULTURAL” S. A. Petroșeni.

Lupeni szerkesztő: Réthy Gyula.

Redactor responsabil: Eisler (Evien) Eugen.